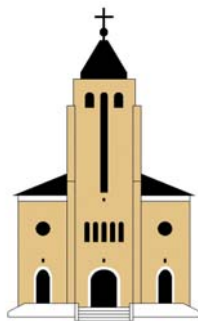

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2013/3. SZÁM • MÁJUS 19.

A MEGHÍVÓ EGYHÁZ

Plébániánk életében kiemelkedő eseménynek számít a május 3–4. között megvalósult kánoni vizitáció és bérmálás. Ebben az időszakban lehetőséget kaptunk arra, hogy feltérképezzük lelki és anyagi erőforrásainkat. Múltba tekintő szemmel újra felfedezhettük azokat a történéseket és sajátosságokat, amelyek meghatározták közösségünk életét. Számot vehettünk arról, hogy milyen értékeink és örömeink, feladataink és küzdőtereink vannak. A felkészülési folyamat és a bíboros úrral való találkozás közepette olyan új gondolatokat kaphattunk, amelyek felkészítettek bennünket arra, hogy bölcs tudatossággal és a Szentlélek bennünk működő alkotó munkájára nyitottan forduljunk a jövőnk felé.

Az egyház születésnapján, Pünkösd ünnepén az apostolok, a tanítványok és minden nyitott szívű ember megtapasztalta a Szentlélek jelenlétét és teremtő erejét. Az *ApCsel 2, 1–13* része bemutatja a pünkösd-i eseményt számunkra, ahol hirtelen jött zaj közepette lángnyelvek ereszkedtek le az égből és leszállt az apostolokra a Szentlélek. A Szentlélek első nagy munkája az egyház életében az volt, hogy megteremtette az egységet. A különböző néphez tartozó és különféle nyelveken beszélő emberek a saját nyelvükön hallották az Isten tetteiről szóló tanúságtételt. A pünkösd-i nyelvsoda feltárja előttünk, hogy az egyház elsődleges küldetése az egység építése Isten és ember, ember és ember között.

A bíboros úr – a közösségekkel való beszélgetés folyamán – megfogalmazta, hogy mi nemcsak befogadó, hanem meghívó egyház vagyunk. Ebben az üzenetben ott rejlik annak az alapvető szándéknak a folytatása, ami az egyház születésekor megvalósult: az egységre hívás Krisztusban. Isten meghívó szavából és a Szentlélek teremtő erejéből létrejött az egyház és annak egysége. Az ősegyház tagjai nagy örömben élték meg a nyelvi- és lelki egység ajándékát. A mi közösségünknek jelenének és jövőjének alapja ennek az egységnek az építése. Köszönöm mindenkinek az egységre törekvés érdekében végzett imáját és szolgálatát! Hívjuk a Szentlelket, hogy közelebb kerülve egymáshoz, együtt közelebb kerüljünk Istenhez!

N. K.

A JÁMBORSÁG

A bérmálási szentmisén elhangzott szentbeszédben a bíboros úr a Szentlélek ajándékai közül épp ezt emelte ki. Ő maga is hangoztatta, hogy azért, mert talán a mai világban anakronisztikusnak, idejétmúltnak tűnhet a szó, sőt a talán meg is mosolyogják azt az embert, akire illik a jámbor szó.

A téma után keresgélve az interneten még azt is láttam, hogy „jámbor ember ne menjen interim menedzsernek”, hisz nem alkalmas a mai világban mások által olyan szükségesnek mondott arrogáns (erőszakos, határozott?) fellépésre.

Hát akkor hogy is állunk a jámborsággal? Nem hihetjük komolyan, hogy a Szentlélek adománya elavul, napjainkban nem aktuális? De akkor milyen is a jámbor ember?

A nekem legjobban tetsző definíció talán így hangzik: a jámbor ember mindig készen áll elfogadni Isten akaratát. S minthogy ezzel sajnos nem mindig vagyunk így, hát a jámborságban fejlődni igazi, szép, keresztényi feladat.

A meghatározásból is kiderül, hogy a jámborság valami nagyon bensőséges állapot, a lélek mélyén megszülető Istenre hagyatkozni tudás képessége. Az ember tehát nem akkor és azért lesz jámbor, mert teológiai mélységekbe látva fogalalkozik Isten és a hit kérdéseivel, de nem is attól, hogy könnyekig meg tud hatódni Isten nevének hallatán. A jámborság nem valami átmeneti, múlékony érzés, hanem állandó állapot, maradandó és tartós, mely életünk minden pillanatára kihat, és mely egész viselkedésünket meg kell határozza.

A jámbor ember Istennel él harmóniá-

ban, ez pedig csak a befelé fordulásban, az imádságban tud megvalósulni. A jámbor ember nem önmaga dicsőségére tevékenkedik a munkahelyén vagy az egyházban, tudatában van annak, hogy csak munkás Isten szőleijében, sem feladata, sem pedig az ahhoz szükséges ereje nem önmagától van, hanem attól, aki munkásul fogadta.

A jámbor ember megőrzi szellemi szabadságát, nem nyugtalanodik vagy aggódik saját maga miatt. Egyszerűséggel és Istenbe vetett bizalommal járja a maga útját, így élete nem kötelességek közötti kinszenvedésben telik, hanem a lelkében lévő öröm derűs nyugalmat sugároz önmaga és mások számára.

Persze a jámbor ember minden jószándéka ellenére követ el hibákat, elesik, sőt ezeken a helyzeteken nem is csodálkozik. Alázattal végigtekint önmagán, feláll és folytatja útját. Tudja ő, hogy egyedül semmire, viszont Istennel mindenre képes. Tudja, hogy Isten számtalan módon nyújtja felé a kezét: az imában, a szentmisében, a szentésekben, az őt körülvevő emberekben, az egyház tanításában.

Talán mindannyian ilyenek szeretnénk lenni, úton az életszentség felé a Szentlélektől vezérelve. Adja meg az Úr nekünk mindannyiunknak a jámbor élet utáni vágyat, hogy így is tanúságot tudjunk tenni a világban. Talán, ha gyakrabban használjuk ezt a szót, annak valódi értelmében, akkor a köznyelvben is elfoglalhatja majd újra méltó helyét.

Pater Jean-Nicolas Grou SJ: Az igazi jámborság c. tanulmánya alapján **N. Gy.**

JÚNIUS

Június hagyományos magyar neve *Szent Iván hava*. A hónap jeles szentje **Szent László király**.

Lengyelországban született 1046 körül. Atyja I. Béla király, anyja Richéza, a lengyel király leánya.

Az isteni gondviselést kell látnunk abban, hogy őt adta a magyar nemzetnek a Szent István halálát követő négy évtizedes vizsály után. Kiváló uralkodói képességével, vitézségével és életszentségével kivezette a magyarságot a belső veszedelmekből és megóvta a külső ellenségtől. László kétszer házasodott, első asszonya – kinek nevét nem ismerjük – magyar főúri leány volt. Második felesége a német Adelheid lett, kitől Piroska leánya

született, aki majd felnőve János görög herceg felesége lesz, s akit a bizánci egyház Iréne néven szentté avat. László apjától vitézséget, édesanyjától vallásos lelkületet örökölt. A felnövekvő ifjú megtapasztalja a testvérharcot, trónviszályt, s így meg is edződik majd az uralkodása éveire. Már mint fiatal herceg kitüntette magát a csatákban, Salamon uralkodása alatt a fekete kunok betörték az országba, ebben a csatában László kitüntette magát – a menekülő kun vezért, ki egy szép magyar leányt vitt magával legyőzte, s a leányt kiszabadította. Ezt a legendát számos magyart templom fa-

lán megörökítették. A mogoródi csatában bátyját győzelemre segítette és uralkodását biztosította. 1077-ben a nép akaratából királlyá választották, holott még Salamon életben volt. Uralkodása idején a kunok jelentettek állandó veszélyt a magyarságra, többször betörték az országba. László

több hadjáratot vezetett – Oroszországba, Lengyelországba –, de mindig arra törekedett, hogy azt az oldalt támogassa, ahol az igazságot vélte. A montecassinoi apáthoz írt levelében keserűen megjegyezte: *„Bűnös ember vagyok, mivel nincs lehetőség a földi hatalomban sáfárkodni igen súlyos bűnök nélkül.”* Uralkodása alatt az elnéptelenedett területekre telepéseket hozott, kiépítette a köz-

igazgatási rendszert, ő és Kálmán király építették ki a 72 vármegyéből álló vármegyei rendszert. A közigazgatási rendszer szervezésével párhuzamosan haladt az egyházi élet megújítása, az intézmények újjászervezése. A meglévő székesegyházakat, káptalanokat, és kolostorokat nagybirtokokkal gazdagította, a megkezdett templomokat befejezte, új egyházak és kolostorok sorát alapította. Az ő nevéhez fűződik a bátai, a szentjobbi, a kolosi, a somogyvári bencés kolostorok alapítása. A váci székesegyházat befejezte, Váradon és Gyulafehérvárott újat épített. Megerősítette az igazságszolgál- ▶

▶ tatást. Az elmúlt évtizedek megingatták a törvények tekintélyét, elharapózott a tolvajlás, rablás, az erkölcsi szabályok figyelmen kívül hagyása. László szigorú törvényeket hozott a vagyonzbiztonság érdekében.

A magyar nemzet és az Egyház szolgálata nyilvánult meg Szent István király, Imre herceg és Gellért püspök ereklyéinek oltárra emelésével. Ezzel nemzeti példaképeket adott a magyarságnak.

A róla fennmaradt krónikák dicsérik belső és külső tulajdonságait egyaránt.

„Te arcul tellyes, szép piros valál, tekéntettedben embereknél kedvesb, beszédedben ékes, termetedben díszes, válladtul fogva mindeneknél magasb, csak szépséges császárságra méltó, hogy szent korona téged méltán illet.”

„Testedben tiszta, lelkedben fényes, szívedben bátor, miként vad oroszlán.”

Amikor tehette, szeretett félrevonulni és imádkozni. Imáinak hatásossága nyilvánul meg az alakját körülfonó legendákban is: az üldöző ellenség előtt a szikla meghasad, éhező katonái táplálására szarvascsordák jelennek meg, imájára víz fakad a sziklából, az ellenség elé dobott pénzei kővé változnak. „Szent László füve” gyógyír a betegségek ellen. Benne látták a kor egyik lovag-eszményét.

Kultusza halála után hamarosan elkeződött, valójában maga a nép avatta szentté, mielőtt az egyház hivatalosan megtette volna. Tömegesen keresték fel a sírját, nemcsak a gyógyulást, vigasztalást óhajtók, hanem a perben, vitában állók is. A csodás gyógyulások híre gyorsan terjedt. A nép körében tisztelete vetekedett Szent István királyéval, a katonák csata előtt az ő közbenjárását kérték.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

K. E.

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Hostyánszki Judit és dr. Varga János Zsolt** – 2013. április 1.

☺ **Berta Andrea és Takács Szilárd Zsolt** – 2013. április 8.

☺ **Kovács Katalin és Bencze Zoltán Péter** – 2013. április 13.

TEMETÉSEK

† **Hársvölgyi Józsefné (Doszpoth Amália)**

születési év: 1939

temetés ideje: 2013. március 26.

† **Morvai József**

születési év: 1943

temetés ideje: 2013. március 27.

† **Gaál Géza**

születési év: 1963

temetés ideje: 2013. március 29.

† **Nagy Antal**

születési év: 1937

temetés ideje: 2013. április 2.

† **Somogyi Béla**

születési év: 1950

temetés ideje: 2013. április 3.

† **Lestyák Jánosné (Kovács Mária)**

születési év: 1933

temetés ideje: 2013. április 16.

† **Nagy Gyuláné (Harmath Hedvig)**

születési év: 1921

temetés ideje: 2013. április 19.

† **Kirschner Gyula István**

születési év: 1951

temetés ideje: 2013. április 24.

† **Illyés Lajos**

születési év: 1953

temetés ideje: 2013. április 26.

TAVASZI SZÜNETI BARLANGÁSZÁS

Az idő 18:57 perc. A kocsiból kiszállva az erzsébeti plébánia előtt állunk. „*Időben ideértünk*” – gondoltam. Nonó csejengésére a kaputelefonból rögtön halljuk is az ismerős hangot: Gyertek beljebb! Mahi atyával már a folyosón találkoztunk, és szívélyesen üdvözlöttük egymást. „*De szeretem!*” – gondoltuk mindketten. A konyhaajtóhoz érve kicsit izgulva nyomom le a kilincset. „*Vajon hányan vannak, és egyáltalán aranyosak?*” Zsolt atya hatalmas ölelése rázott ki a gondolataimból...

Az erzsébeti fiatalokkal hamar összeismerkedtünk. Az este további részét társasozással és jóízű beszélgetéssel töltöttük. 11 óra körül már csak mi ketten maradtunk Nonóval, és lassacskán álomba szenderül-

tünk. Kora reggel Zsolt atya üde hangja keltett fel minket. Hosszas készülődés után asztalhoz ültünk, és kedves, mosolygós, indiai papunkkal – Mahi atyával – közösen megreggeliztünk. Majd kocsiba ültünk, és robogtunk aznapi úticélunk felé...

– Sziasztoook!!! – mondtam, amikor megpillantottam a többieket. – Nem is tudtam, hogy te is jössz, Ferkó!

Mindenki megkapta a méretben nagyjából hozzá illő overált, sisakot és fejlámpát. Igazi barlangásznak éreztem magam. Főleg akkor, amikor fejlámpánkat lekapcsolva, a barlang teljes sötéttségét tapasztaltuk.

– Király, micsoda sár, már a hajam színet sem tudom felismerni! – mondta Kata, miközben egy ici-pici lyukon küzdötte át magát.

– Én ezen biztos átférek? Gabi, beszorultam, nem tudok megmozdulni... – hallot-

▶ tam a hátam mögött Nonó aggódó szavait. Mire mondtam volna neki valamit, már fellélegezve mosolygott az arcomba.

„Már eléggé elfáradtam. Létezik, hogy ez a Mátyás-hegyi barlang egy év alatt nagyobb lett?” – kérdeztem magamtól. Ennek ellenére rutinosan és lendületesen csúszkáltam végig a lyukakon, emelkedőkön és lejtőkön. Kitartó lendületemet a néhol tartott pihenőknek köszönhettem, és persze a „tömeg erejének”.

– Most egy kicsit lemaradva egymás után gyertek, mert a következő 10 méter kicsit döcögösebb lesz. A végét én bevárom. Az alagutas rész után lesz egy nagyobb terem, ott mindenki kicsit egyenesen, majd élesen jobbra fordulva menjen tovább! – adta ki az utasítást Matyi, a vezetőnk.

Mire elértem a nagytermet az instrukciókat elfelejtve fejlámpám gyenge fényében kerestem a jobbra lévő utat. Az adrenalin szintem pillanatok alatt megemelkedett. A torkomban éreztem szívem dobogását. „Most merre menjek, kiabáljak, vagy még ne kiabáljak, visszaforduljak, vagy ne?” – gondolkodtam, amit egy hatalmas kacaj szakított félbe.

– Jól megijedtél, mi? – kérdezték.

Perceken belül már én is közöttük ültem egy nagyobb szikla mögött a sötétben, a következő áldozatot várva – mint később kiderült nem csak az én memóriámmal voltak gondok...

M. G.

BABAKOC SIS KIRÁNDULÁS ÉS BARLANGÁSZÁS

Márciusban Holle anyó úgy döntött, hogy borsot tör a tavasz orra alá, és még egyszer megrázta a dunyháját. Minden fehér lett. A tavasz meg is sértődött, és elsomfordált.

Idén nem is láttuk többet. De jött helyette a nyár. Így érkezünk el a tavaszi babakocsis kirándulás napjához. Melegen süttött a nap, bár fúj a szél, de a nyárias meleg miatt nem volt zavaró. Az erdő is virágba borult, minden felé sárga és kék nőszirmok pompáztak, kutyatejek sárgállottak, virágzott a galagonya, a fák bontogatták leveleiket. Az avarban bogarak zizegtek, a fák ágain madarak csicseregtek. Megtelt az erdő étellel, na meg emberekkel. Na, de kicsit előre szaladtam...

A gyülekező a Szemlő-hegyi barlangnál volt fél tízkor. Tíz órakor barlangi expedíció indult csak a mi kedvünkért. Gondolom megsejthették, hogy babakocsis kirándulók jönnek mert előtte lebetonozták és kivilágították azt a közel kétszáz méteres szakaszt, amit bejártunk. A teljes feltárt barlang 2,2 km hosszú, és nem cseppköveiről híres, mint más magyarországi barlangok, hanem hévíz eredetű rózs- és borsóköveiről, illetve gipszkristályairól. 1930 őszén fedezték fel, és szinte egyből felmerült, hogy megnyissák a nagyközönség előtt, de erre mégis ötven évet kellett várni. Föld alatti expedíciónk háromnegyed óra hosszát tartott, és ez idő alatt, vezetőnk jó voltából gyönyörű képződményeket láttunk, megtudtunk sok érdekességet, és aki tehetett még fotózhatott is. Végül fájó szívvel feljöttünk a mély-

ből. A fogadó épületben megtekintettünk egy interaktív kiállítást, és a bejárata felett található geológiai tanösvényt. Igazából itt jót lehetett csúszdázni. Még a felnőttek is kipróbálták, bár korhatáros volt. A tanösvény legmagasabb pontján pedig káprázatos kilátás nyílt Óbuda felé a városra. Itt az elhuny barlangászok és hegymászők tiszteletére egy emlékkertet is kialakítottak. Innen kocsival mentünk tovább a Szépvölgyi úton a Hármashatár-hegy lábához. Miután találtunk egy szimpatikus parkolót, megindultunk a hegy meghódítására. Felfelé menet azt tapasztaltuk hogy tervünkkel nem vagyunk egyedül, a szép idő sokakat kicsalt a természetbe. Kit gyalog, kit biciklivel, csoportosan, családosan, vagy épp magányosan, de mindenki hódítani akart. Fenn a csúcson, ahol egyébként még a csúcscsoki sem maradt el, gyönyörű panorama fogadott minket. Észak felé tekintve látni lehetett a Megyeri-hidat, kelet felé a Gödöllői-dombság sejlett fel a távolban, dél felé pedig a Parlament, s mind ezt a látványt kettészeli a Duna, ami szinte a lábunk alatt hömpölyög tova, a Parlament előtt egy kis kanyart raj-

zolva. Nézelődés után pihentünk és beszélgettünk. Túravezetőnk jóvoltából a gyerekek igen csak el voltak foglalva, geoládákat kerestek, illetve papírrepülőt hajtogattak, amit ki is próbáltak még fenn a hegytetőn. Végül elindultunk vissza a parkolóba a kocsikhoz, ahol könnyes búcsút vettünk egymástól, és ki haza indult, ki fagyizni, de mindenki nagyon jól érezte magát, köszönet ezért a túravezetőnknek. És aki inkább otthon maradt, az bánhatja, mert velünk ezt a hegyet egy darabig nem láthatja.

K. H.

ELSŐÁLDÓZÁS

2013. április 28.

Április 28-án elsőáldozás volt templomunkban. 17 kisgyermek és 2 felnőtt vehette először magához az Oltáriszentséget. A szép ünnepet és az idevezető utat idézzük fel az érintettek szemével.

■ *Hitoktatóként*

különösen szépnak találtam azt a tiszta és izgatott készüléket, ami az egész évet beragyogta a gyerekek viselkedésében. Kiemelkedett ezek közül az elsőáldozás napját megelőző szombat, amikor egy játékos akadályverseny keretében adtak a gyerekek számot mindarról, amit ebben az esztendőben elsajátítottak mind tudásban,

mind keresztény érettségben. Játékosság ide vagy oda az izgalom hatalmas volt ezen a napon, egyrészt a vetélkedő miatt, de persze izgatott készülődés előzte meg az első gyónásukat is. Az elsőáldozás sa-

játosságai közé tartozott a szentmisét a sekrestyében átélő Csenge, aki épp a bárányhimlőből lábadozott, de mindannyiunk örömeire együtt lehetett elsőáldozó a társaival. N. Gy.

■ *Szülőként:*

április 28-án tizenhét kisgyerek izgatottan várta a fél 10-es szentmisét. Még a kisebb rokon gyerekek is érzékelték, hogy ma itt nagy dolgok történnek.

Mindenki szépen felöltözött, felnőttek sűrögtek, forogtak – hol egy tálca süttivel, hol egy hangszerrel. Legkisebb gyermekeink (Knáb János és Józsi) ezen a napon járultak először szentáldozáshoz. Nem kis feladat volt számukra, hogy ne csak a ruha, hanem a kis lelkük is fehéren maradjon. Bizony nekünk is többször kellett az utolsó napokban erre őket figyelmeztetni. Örömmel láttuk, hogy ilyenkor nagyobb foganatja volt szavainknak. Több szülő is aktívan részt vállalt a szentmisében: felolvasással, a felajánlásban, a hangszerezen való kísérelésben, a gyerekek így megérezhették, szüleiknek is fontos ez a nap. Az áldozáskor, mint egy csapat angyalka úgy sorakoztak és vonultak vissza a helyükre ízlelgetve ezt a másfajta „életet”. Jó volt gyerekeinket így néhány sorral előrébb, de még elérhető távolságban látni, hogy az elindított úton haladnak. Mint szülőnek természetesen maga a szentáldozás, valamint a szülői áldás, a gyerekektől kapott virágtette még meghatóbbá az ünnepet. Köszönjük Károly atyának és Gyöngyinek a

lelkiismeretes felkészítést. Nektek, gyerekek, azt kívánom, hogy áldjon meg Benneteket a Jóisten! A szívetek tiszta maradjon és aki ezen a napon Hozzátok költözött, mindig Nálátok maradjon! K. L. M.

■ Szülő és elsőáldozó felnőtt egy személyben:

2013. április 28. délelőtt fél 10. Elsőáldozásunk napja. A plébánia kertjében tizenhét izgatott, hófehérbe öltözött gyermek és talán még izgatottabb szülő együtt várta az elsőáldozással egybekötött szentmise kezdetét. Károly atya vezetésével mi szülők kísérhettük be megilletődött gyermekeinket a templomba, ahol a többi családtag és rokon mosolyogva szeretettel fogadott minket. Szerencsére a főpróbán olyan sokat gyakorolt közös letérdelés tökéletesre sikerült. Miután gyermekeink mögött helyet foglaltunk Károly atya üdvözölte az elsőáldozásra készülő gyerekeket, és említést tett a „titkos” elsőáldozó felnőttekről, amikor is elmosolyodtam, mert tudtam, hogy ez a köszöntés nekem is szólt. A ke-

▶ resztségi fogadalom megújításakor, és azt követően, amikor a gyerekek kezükben az elsőáldozási gyertyákkal angyali hangon gitár kíséret mellett elénekelték a *Gyertyaláng* című dalt, igencsak csillogott a szemem. Az egyik legszebb pillanat mégis a szülői áldás volt. Könnyeimmel küszködtem, amikor Bálint fejére tettem a kezem, és a szemébe néztem, ő pedig szeretettel visszanézett rám. A szülői áldást követően egy szál sárga rózsát adtak át a gyerekek a szüleiknek és az jutott az eszembe, hogy mennyire hálás vagyok a fiamért és ezért a pillanattért. Akkor felnéztem és a sorok

között megkerestem szüleimet, hogy a tekintetemmel köszönetet mondjak nekik is. A szentmisét követően az elsőáldozók kis csapatáról közös fotó készült, illetve hála a plébánia két önkéntes fotósának további egyéni képek készítésére is volt lehetőség családtagokkal és természetesen Károly atyával. Őszintén kívánom, hogy ez a nap minden elsőáldozó gyermeknek és szüleinek örök szép emlék maradjon. Mi Bálinttal nagy utat tettünk meg eddig a napig, és úgy érzem, mindketten tiszta szívvel és lélekkel vártuk a pillanatot, az első találkozást Jézussal.

M. V.

BÉRMÁLÁS

2013. május 4.

■ *Készület: Az Öröm útja*

A bérmálás előtt két nappal (csütörtökön) a Kiserdőben került megrendezésre az Öröm útja. Igazából olyan volt mint egy

keresztút, csak szenvedések helyett Jézus örömeit idéztük fel. Dél-Pestről több plébániai is képviseltette magát. Minden plébániának voltak állomásai. Volt, aki saját élményét mondta el az örömök kapcsán, és volt, aki egy-egy bibliai idézettel adta át saját állomásának örömét. Tetszettek az állomások, és azok is amiket elmondtak. Néhány tanúságtételre nagyon is elgondolkodtam. A végén még egy kis agapé is volt az erdő szélén. Mivel ez volt az első közösségi „örömút”, persze még van mit fejleszteni, de nekem így is nagyon tetszett. **H. K.**

■ *Az ifik*

Két bérmálkozó fiataalt kérdeztünk a bérmálkozásukkal kapcsolatban. *Anett* és *Kata* szívesen meséltek lelki élményeikről.

▷ *Mikor érezted először, hogy eljött az idő a bérmálkozásra?*

Anett: Nem tudom, mikor éreztem először szükségét a bérmálkozásnak. Mindig megvolt a hitem, ennek ellenére a gimnáziumi évek alatt nem töltött be központi szerepet az életemben. Talán a gimis évek vége felé közeledve kezdtem újra visszatárolni Istenhez.

Kata: Az előző fél-egy évben döntéseket hoztam meg a hitemmel kapcsolatban, és eljött az a pont, mikor én döntöttem el, hogy szeretném, akarom ezt az életemben. Szerintem minden fiatalnak önállóan kell erre rájönnie, és akkor tényleg megérti a lényegét.

▷ *Ez hirtelen elhatározás vagy inkább hosszú folyamat volt?*

Anett: Ebben segítségemre volt egy plébániai táborban való részvétel, ahol szü-

▶ leimmel voltam, és annak ellenére, hogy személyesen nem ismertem a résztvevőket, megtapasztaltam a közösség valódi összetartó erejét. Itt találkoztam újra Isten hívó szavával, ez a tapasztalat lehetett az, ami újra elindított engem Isten útjainak keresésében. Elkezdtem hittanra is járni, és nagyon megörültem, amikor értesültem a bér málkozás lehetőségéről. Talán még ennél is jobban örültem annak, hogy hívómat elfogadva másik két barátomat is elindíthattam ezen az úton. Helyemet keresve ebben a világban igyekszem az igaz, valódi értékeket keresni, ezeket megfogalmazva e szerint is élni. Kis kitérő után a hithez való visszatalálásom a bér málkozásban teljesült ki.

Kata: Egy hosszú, gondolkodós, többször elmélyülő folyamat vége volt ez. És szerintem nagyon szép befejezése volt ennek az időszaknak a bér málkozás.

▷ *Hozott változást az életedbe?*

Anett: Ebben fogalmazódott meg minden, amit valódi értéknek tartok. Emellett döntve hiszem, hogy a hitben élve tartalmas, igaz életet élhetek.

Kata: Természetesen hirtelen azonnali változást nem hozott, azonban közelebb kerültem a bér málszülőmhöz, és szerintem komolyabban gondolkodom a hitéletem-

mel kapcsolatban, ezek az apró de fontos változások jelentek meg nálam.

H. N. & N. E.

■ *A felnőttek*

beszámolójukban a következő kérdésekre válaszoltak:

▷ *Hogyan született meg bennetek az a döntés, hogy felnőtt kereszténnyé váltatok, és jelentkeztek a bér málkozók közé? Hogyan készültetek a szentség felvételére? Kit választottatok bér málszentként, miért? Van-e olyan pillanata a bér málkozásotoknak, a bér málkozási szentmisének, ami belétek vésődött, amit „soha nem fogtok elfelejteni”? Hogyan tovább? Mit gondoltok, milyen feladatokat, küldetéseket van felnőtt keresztényként?*

♦ Testvérem, Lilla is most bér málkozott, ő kérdezte meg még karácsony környékén, hogy mi lenne ha én is most tavasszal bér málkoznék vele és két unokatestvéremmel együtt, mivel tudta, hogy az elhatározás már megvolt bennem évek óta.

Elkezdtem tehát hittanra járni, megismerkedtem többek közt azokkal is, akik szintén most bér málkoztak, és ahogy beke-
rültem a közösségbe, fokozatosan éreztem, hogy jó helyen vagyok, jó úton haladok és elég érett vagyok arra, hogy felnőtt kereszténnyé váljak. Károly atyának pedig külön köszönöm a folyamatos biztatást és támogatást, amivel inspirált. Bér málszülőmnek keresztanyámat, Víg Mártit kértem fel.

Szent Mártát az evangélisták gyakorlatiasnak, jótékonyak, „sürgő-forgónak” írják le, aki feltétel nélkül bízik és hisz az Úrban. Úgy érzem, ezek a tulajdonságok bennem is meg-

vannak, így méltó leszek arra, hogy Szent Márta lehessen a bérmászentem, így őt választottam.

A bérmálkozás legemlékezetesebb pillanata maga a tény, hogy Erdő Péter tartotta a misét és nála bérmálkozhattam. Az ő ünnepeles, de mégis közvetlen jelenléte tette széppé és teljessé a szertartást.

Remélem, hogy a jövőben is maradok ezen az úton, amit hiszem, hogy Isten jelölt ki számomra és aktív tagja lehetek a közösségnek, amibe bekerültem. M. K.

♦ Lépésről-lépésre készültem: az egyik magam számára feltett kérdés az volt, hol tartok, mint keresztény, a másik pedig, hogy meddig tudok eljutni. Ennek az elméletnek a vonalán jött a gondolat, hogy talán az első lépésnek kell lennie, hogy azokat a szentségeket, amik elérhetőek, mindenképpen fel szeretném venni. Így én először az elsőáldozásra, később a bérmálás szentségére készültem. A felkészülést kb. két éve kezdtem a plébánia felnőtt hittan csoportjában. Igyekeztem minden héten részt venni a hittanórákon és mélyebben megismerni a katekizmust. Ez persze nem csak a tárgyi

tudásban, hanem a lelki felkészítésben is sokat segített. Időközben a 17 éve kötött polgári házasságunkat szentségi házassággal is megerősítettük, így nagyon sok pluszt kaptam az útkeresés közben.

Védőszentemül Szent Dympnát választottam. Dympna egy nagyon zaklatott életű kelta lány volt. Az érzelmi és a lelki egészség őrzője, támaszul szolgál ezen akadályok leküzdésében. Ő az ép elme és a mentálhigiénés szakemberek védőszentje, ezért választottam őt.

Mindenképpen jóleső érzés, hogy találkozhattunk a bíboros úrral, és hogy tőle kaphattuk a bérmálás szentségét. Jó volt, hogy előtte a vizitáción is találkozhattunk vele és megismerhettük néhány dologban a véleményét. Amit soha nem felejték el és meglepetésként ért, az a bíboros úrtól kapott első atyai pofon a szertartáson. © *(Az egyház régi hagyománya, hogy a bérmálkozó atyai pofont kap a bérmáló püspöktől.)*

Felnőtt keresztényként azt gondolom, hogy tőlem feladatként azt telik, hogy a lehető legjobban átadjam a hitem, és segítsen a lányaim felkészítését a keresztény életre, és a keresztény hitéletüket támogassam.

TALÁLKOZÁS A BÍBOROSSAL

Hát..., nem gondoltam volna... Ilyen gondolatokkal tértem haza május 3-án a plébánia közösségeivel folytatott bíborosi beszélgetés után. Bevallom, azt hittem, formális eseményről lesz szó. Őszintén elcsodálkoztam, és igen jóleső érzésekkel töltött el, hogy a bíboros valóban kíváncsi volt ránk, érdeklődő kérdéseket tett fel, beszélgetéseket, közös gondolkodást kezdeményezett. Igazi pásztornak mutatkozott, aki épp végigtekint a nyáján – még az időkereteket is figyelmen kívül hagyta! ☺ Szép délután volt...

Közösségünkben is többen részt vettek az eseményen, gyalogoltak az egész útvonalon, vagy tették meg a táv egy részét, vettek részt a zárószentmisén. Az idén ifúsági, gitáros szakasz is volt, Imréről a Szemere-telepig a fiatalok szolgáltak. Örömről szólunk, hogy a mi közösségünk ifjú tagjai közül néhányan ott voltak a gitározó fiatalok között.

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR

Május 11-én, szombaton ismét Élő Rózsafüzér volt Budapest körül Budapestért.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente kilencszer

Szerkesztőség: Neruda Károly (N. K.), Hajdu Noémi (H. N.),
Kiss Erika (K. E.), Knábné Lakatos Mariann (K. L. M.), Németh Eszter (N. E.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:
Balászné Margit (B. M.), Berta Andrea (B. A.), Hajdú Katalin (H. K.),
Kraus Hajnalka (K. H.), Maros Kinga (M. K.), Mayer Gabriella (M. G.),
Misenczki Viktória (M. V.)

Fotók:

Mayer Gabriella, Sárkány György, Takács Henrik, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: mustarmag18@yahoo.com

GYÉMÁNTLAKODALOM

Örömmel és hálatelt szívvel ünnepeltük közösségünk két kedves tagját.

Bencsik László és felesége, Magdika 2013. május 12-én emlékeztek meg házasságkötésük 60. évfordulójáról, és megerősítették hitvesi fogadalmukat.

Károly atya „útravalóval” segítette, az énekkar pedig „kétszeres imával” köszöntötte őket.

Példaadásuk hiteles a kitartásban, ahogyan a rozsztat legyőzik jóval. Istennek legyen hála, hogy ismerhetjük őket.

Károly atya áldásával indultak tovább, az Úr gondoskodó szeretetében bízva.

B. M.

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

⇒ **Rosdy Júlia Mária**

születési dátum: 2012. október 20.
keresztelés ideje: 2013. március 31.

⇒ **Rosdy Lili**

születési dátum: 2012. július 26.
keresztelés ideje: 2013. március 31.

⇒ **Schmitt Dóra Hanna**

születési dátum: 2012. június 20.
keresztelés ideje: 2013. április 1.

⇒ **Varga Sára**

születési dátum: 2010. november 9.
keresztelés ideje: 2013. április 7.

⇒ **Probst Levente**

születési dátum: 2012. december 19.
keresztelés ideje: 2013. április 14.

⇒ **Borbély Sándor**

születési dátum: 1986. szeptember 26.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Kató Dániel**

születési dátum: 2012. február 1.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Kiss-Németh Attila Ferenc**

születési dátum: 2010. május 28.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Kocsis Emese**

születési dátum: 2003. március 5.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Kovács Anita**

születési dátum: 1978. július 8.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Szabó Zsolt**

születési dátum: 1985. január 8.
keresztelés ideje: 2013. április 21.

⇒ **Regényi Róza Sára**

születési dátum: 2013. január 30.
keresztelés ideje: 2013. április 27.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

- **május 20. pünkösdhétfő:** szentmise csak reggel ½8 órakor;
- **május 26. vasárnap:** a ½10 órai szentmisét a nemrégiben temetett halottainkért mutatjuk be;
- **június 1. szombat:** elsőszombat, 17:15-től rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **június 2. vasárnap:** Úrnapja, a ½10 órai szentmise végén úrnap körmenet;
- **június 7. péntek:** elsőpéntek és Jézus Szíve főünnep, 17:40-től Jézus Szíve litánia, 18 órától szentmise;
- **június 10. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **június 13. csütörtök:** fatimai imaest a Kertvárosi plébánián, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **június 30. vasárnap:** a ½10 órai szentmisét a nemrégiben temetett halottainkért mutatjuk be;
- **július 5. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise;
- **július 6. szombat:** elsőszombat, 17:15-től rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **július 8. hétfő:** 24 órás szentségimádás;
- **július 13. szombat:** fatimai engesztelő imaest a mi templomunkban lesz, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **július 28. vasárnap:** a ½10 órai szentmisét a nemrégiben temetett halottainkért mutatjuk be;
- **augusztus 1. csütörtök:** egyházmegyei szentségimádási nap a mi templomunkban – a reggeli mise végétől este 6 óráig;
- **augusztus 2. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmise;
- **augusztus 3. szombat:** elsőszombat, 17:15-től rózsafüzér, 18 órától szentmise;
- **augusztus 5. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

- **augusztus 13. kedd:** a fatimai engesztelő imaest a pestszentimrei templomban lesz, 17 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise;
- **augusztus 20. kedd:** templomunk búcsúja.

KÖZÖSSÉGI ESEMÉNYEK

TÁBOROK:

- **május 24–26. péntek–vasárnap:** általános iskolás és ifi minitábor Királyréten;
- **június 17–21.:** általános iskolás napközis tábor;
- **július 23–28.:** általános iskolás nyári tábor (a helyszín még egyeztetés alatt);
- **augusztus 1–4. csütörtök–vasárnap:** plébániai nagytábor Orfűn.

TÚRÁK:

- **június 1–2. szombat–vasárnap:** kirándulás a Szlovák Paradicsomba (indulás május 31-én!);
- **augusztus 31–szeptember 1. szombat–vasárnap:** nyárbúcsúztató Magas-Tátra túra (indulás augusztus 30-án!).

PLÉBÁNAI KÖZÖSSÉGEK:

- **május 21. kedd:** 19 órától férfikör a plébánián;
- **május 29. szerda:** 19 órától asszonykör a plébánián (előtte szentmise);
- **május 31. péntek:** 16 órától nyugdíjas klub a plébánián.
- **május 31. péntek:** 20 órától „Irodalmi felolvasóest a fák alatt” – az irodalmi kör évadzáró programja;
- **június 7. péntek:** 16 órától a Rózsafüzér Társulat találkozója a plébánián;
- **június 7. péntek:** nyárköszöntő ifjúsági bál.

ELŐRE-JELZŐ:

- **szeptember végén:** buszos zarándoklat Kaszára (1-2 éjszaka);
- **október végén:** plébániai szüreti multság (az elmaradt tavaszi bál pótlása).